

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ."

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκλήτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ

Πάντα τα ἔθνη τὰ ἀποδυνάμει εἰς πόλεμον καὶ δὴ καὶ νικηφόρον, γηθόμενα ἀτενίζουσι πρὸς τὴν ἐγγίζουσαν εἰρήνην, διότι γνωρίζουσι ὅτι θ' ἀπολαύσωσι τοὺς καρπούς τῶν ἀγώνων των, διότι γνωρίζουσι ὅτι θὰ ἀποβάλωσι τὴν ἐπαχθῆ πολεμικὴν πανοπλίαν καὶ θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἐπανορθωτικὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, μόνον δ' ἡμεῖς ἀτενίζομεν μετὰ δέους πρὸς τὴν ἐγγύς εἰρήνην, διότι δὲν γνωρίζομεν ὁποῖον μέρος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κληρονομίας θ' ἀποστερήσωσιν ἡμᾶς τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς αἱ ὑστεροβουλία, αἱ ἐπὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου στηριζόμεναι, διότι δὲν γνωρίζομεν ἐπὶ ποίων καὶ πόσων χωρῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κληρονομίας θὰ ἐγείρωσιν ἀδικαιολογητοὺς ἀξιώσεις σύμμαχοι, ὧν τὴν φιλοκτημοσύνην ὑπεξέκαυσαν εὐχερεῖς νίκαι, ἐπιτευχθεῖσαι διὰ τῆς πανοθενοῦς συνδρομῆς ἣν μετὰ περισσῆς ἀπρονοησίας τοῖς παρέσχομεν.

Εἶναι ἐξόχως τραγικαὶ αἱ στιγμαὶ τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας ἐνὸς λαοῦ, ὅστις, μετὰ τοιαύτας καὶ τηλικαύτας θυσίας αἵματος καὶ χρημάτων, μετὰ μακρὰς δυσχειμέρου περιόδου ταλαιπωρίας καὶ μίαν ὑπερτάτην Βασιλικὴν αὐτοθυσίαν, ἐνῶ ὑπέθετεν ἑαυτὸν ἐγγὺς τοῦ τέρατος τῶν ἀγώνων του, διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς πρὸς τὸν πολέμιον εἰρήνης, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἂν ὁ ἥλιος τῆς ἐπαύριον τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης θὰ φωτίσῃ αὐτὸν ἀπολαμβάνοντα τῶν καρπῶν τῶν ἀγώνων του ἢ θὰ τὸν ἴδῃ ἔτοιμον ν' ἀποδυνῆ εἰς νέους ἀγῶνας, φοβερωτέρους τούτους, ἵνα προστατεύσῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας τῶν πατέρων του, ἵνα ἀσφαλίσῃ τὰς ἀπειλουμένας ἐλευθερίας τῶν ἀδελφῶν του.

Τίς ποτε προσεδόκα, ὅταν νικηφόροι αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιαὶ διήλυνον τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ ὑπερῆραν τοὺς ἀπορροῶνας τῶν ἠπειρωτικῶν ὄρεων, ὅτι αἱ στρατιαὶ μᾶς αὐταὶ ἐμάχοντο οὐχὶ πρὸς πληρωσιν τῶν μεγάλων ιδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐχὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν μᾶς, ἀλλ' ἵνα δημιουργήσωσι διὰ χωρῶν Ἑλληνικῶν, μίαν Ἀλβανικὴν ἡγεμονίαν καὶ μίαν μεγάλην Βουλγαρίαν;

Καὶ ὅμως αὐτὸ συμβαίνει. Αὐτὸ μᾶς ἐβροντοφώνησεν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ ἀξιοῦντες νὰ ὑποτάξωσι 300 000 Ἑλληνας τῆς βορείου ἠπείρου

ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀλβανῶν καὶ 400,000 Ἑλληνας τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ὑπὸ τὴν ἀπεχθῆ Τουρκικὴν κυριαρχίαν, αὐτὸ διακηρύττουσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων καὶ οἱ ὑψηλοὶ κυβερνητικοὶ τίτλοῦχοι τῆς συμμάχου Βουλγαρίας, οἱ ἀξιοῦντες, ὡς κτήσεις καὶ ἐπαρχίας Βουλγαρικὰς, ὀλόκληρον τὴν Θράκην, τὴν Ἀνατολικὴν καὶ μέσην Μακεδονίαν, μηδὲ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου ἐξαιρουμένης.

Καὶ μᾶς λέγουσι μὲν ὅτι δυνάμει νὰ ἀναμένωμεν ἡσυχίαν — χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀπομακρυνώμεθα πάντες οἱ Ἕλληνες τῆς ἀγροῦπνου παρακολουθήσεως τῶν ζητημάτων μᾶς — ὅταν οἱ δυνάμει νὰ ἔχωσιν ἐγκύρους γνώμας ἐν Βουλγαρίᾳ κηρύττωσι τὴν ἀλληλεγγύην τῶν συμμάχων, ὅταν ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἡ διανομὴ τῶν ἀπελευθερωθεῖσων χωρῶν θὰ γίνῃ μετὰ τῶν συμμάχων φιλικῶς καὶ αἰσιοδοξοῦντες μετὰ τῆς κυβερνήσεως ν' ἀτενίζομεν ἠρέμως πρὸς τὸ μέλλον, ἀτυχῶς ὅμως ἡ λίαν δικαίως ἐξεγηγεμένη ἐθνικὴ συνείδησις μετὰ πολλῆς ἀγωνίας καὶ περισσῆς δυσφορίας παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν γεγονότων, ἅπερ ἐλάχιστα πρὸς τὰ πράγματα ἀρμονίζονται καὶ ἥμισυ προσεδόκα.

Ὅπως δὴ ποτε πάντες θὰ συμφωνήσωσι μεθ' ἡμῶν, ὅτι εἶναι πολὺ περιεργός, παραδόξως περιεργός, ἢ κρισιμότης τῶν περιστάσεων ἃς διέρχεται τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, μετὰ ἓνα περίλαμπρον καὶ νικηφόρον κατὰ τὸ πόντον καὶ ξηρὰν ἀγῶνα.

ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ τῆς 5 Ἰανουαρίου ε. ε.

Κατὰ τὰς μέχρι ἡμῶν ἐξιχθείσας ἀπηχίσεις τῆς ναυμαχίας τῆς 5 Ἰανουαρίου ε. ε. ὅστις δὲν εἶδε τὸν «Ἀβέρωφ» ναυμαχοῦντα πρὸς ὀλόκληρον τὸν Τουρκικὸν στόλον, ὅστις ἔβαλλε κατ' αὐτοῦ δι' ὄλων τῶν τηλεβόλων του, ἡρωϊκῶς δὲ καὶ νικηφόρως ἀντιμετωπίζοντα τὴν θύελλαν ἐκείνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου, οὐδέποτε τοῦ λοιποῦ θὰ δυνηθῇ νὰ ἴδῃ μεγαλοπρεπέστερας καὶ φρικιαστικωτέρας ναυμαχίας σκηνῆν. Μόνος ὁ «Ἀβέρωφ», κυκλοῦμενος ἀπὸ τὰ δύο ἐχθρικά θωρηκτὰ «Τουργούτ Ρέις» καὶ «Βαρβαρόσα» τὸ εὐδρομον «Μεσοουδιέ» καὶ τὸ καταδρομικὸν «Μετζίτιε» ἀντεμετώπιζεν ἀτρόμητος καὶ ἀπαράμιλλος τὸν ἐχθρικὸν ὄγκον, ἀστράπτων καὶ βροντῶν.

Δὲν ἦτο ἠφαίστειον ἐξεμοῦν πῦρ καὶ λάβαν καὶ καπνοῦς, δὲν ἦτο μετέωρον πυριφλεγές σκορπίζον θαμβούσας ἀστραπὰς καὶ βρέμοντα τὸν κεραυνὸν, ἦτο ὁ «Γεώργιος Ἀβέρωφ», φλογερὸς, πυρακτούμενος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ μαχόμενος ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς σημαίας, ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Ἑλληνικῶν ὄπλων, θαυμάσιος εἰς ἐπικαιρότητα ἐλιγμῶν, ὑπέροχος εἰς ψυχραιμίαν καὶ τόλμην καὶ κυβερνήτου καὶ πληρώματος.

Ἐπὶ τῆς κρίσεως στιγμῆς καθ' ἃς διὰ σημάτων ἐκάλεσεν εἰς συνδρομὴν τοὺς παραστάτας τοῦ ἀτρόμητος ναυάρχου, ἀλλὰ τῶν μὲν θωρηκτῶν ἢ ἀπελπιστικῆ βραδύτης καθίστα ἀνέφικτον πᾶσαν συνδρομὴν, τῶν δὲ μικροτέρων μονάδων ἦτο ἀλυσιτελής ἡ βοήθεια. Τί ἠδύνατο τὰ ἀσθενῆ τὴν ὀλκὴν τηλεβόλα των κατὰ τῶν παχέων θωράκων τῶν ἐχθρικῶν πλοίων! Ἡ στρατιωτικὴ ἀρετὴ τοῦ ναυάρχου καὶ τὸ ἡρωϊκὸν τοῦ πληρώματος μένος, ἀρμοζόμενα πρὸς τὰς ὑπερόχους ναυτικὰς τοῦ πλοίου ιδιότητάς, κατίσχυσαν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις τέλος ἐτρέπετο εἰς ἐπαίσχυντον, πρὸ ἐνός καὶ μόνου πλοίου, φυγῆν.

Ἄν τὰ ἀνιχνευτικὰ μᾶς ἔφερον τὸν πραγματικὸν αὐτῶν ὀπλισμὸν, τὰς τορπίλας των, ἴσως κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκείνην θὰ ἔβλεπε τὸ ὑστατον ὁ ἥλιος τὸν στόλον τοῦ ἐχθροῦ. Ἀτυχῶς τὰ ἀνιχνευτικὰ μᾶς στεροῦνται τορπιλῶν, τοῦ κυριωτέρου τῶν ὄπλων των, διότι ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις δὲν ἐπέτρεψε νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ ἐργαστάσιον, παρ' οὗ τὰ ἀνιχνευτικὰ ἠγοράσθησαν, αἱ τορπίλαι τῶν πλοίων, αἵτινες μόνον εἰς Αὐστριακὰ ἐργαστάσια, κατὰ κακὴν μοῖραν, κατασκευάζονται. Καὶ τοιούτοτρόπως κατέστησε κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον μᾶς ἀχρηστον σχεδὸν ὄπλον, τὸ ὄπλον ἐκεῖνο ὅπερ εἰς χεῖρας τῶν τολμηρῶν ναυτικῶν μᾶς ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ φοβερὸν καὶ ἀκαταγώνιστον.

Ἄς προστεθῇ καὶ τοῦτο εἰς τοὺς πολλοὺς πρὸς τὴν Αὐστρίαν λογαριασμοὺς μᾶς.

ΕΡΑΝΟΙ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ

Ἡ μεταξὺ τῶν Ὑδραίων συμπολιτῶν ἡμῶν ἐνεργήσασα τὴν συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδηλωθέντος σκοποῦ τῆς ἐν Ὑδρᾷ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, ἀναστηλώσεως προτομῆς τοῦ Ναυάρχου κ. Παύλου Κουντουριώτου ἐπὶ περιόπτου μέρους τῆς παραλιακῆς Πλατείας καὶ ἀναρτήσεως τῆς εἰκόνης του, ὡς καὶ τῆς τοῦ ὑποπλοιάρχου κ. Νικολ. Βότση διὰ τὸ ἡρωϊκὸν ἐν Θεσσαλονικῇ κατόρθωμά του εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Δημαρχίας ὑποεπιτροπῆ, περατώσασα τὸ ἀνατεθὲν αὐτῇ ἔργον ἀπέ-

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Ενταύθα	έτησία	Δραχ.	10.
”	έξάμηνος.	”	5.
Εν Αθήναις	ή τή λοιπή Ελλάδι	”	12.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ	”	Φρ.	14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἦτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ’ ἀποκοπήν.

Τῶν τοῦ κοινωνισμοῦ προστασία τοῦ ἐργάτου, καί εὐρίσκονται ἀρχαί αἰτίνας ἀνέχονται τοιαύτας ἀλιτηρίους ἐξεγέρσεις καί δέν συντρίβουσιν αὐτάς διὰ τοῦ ὑποκοπάνου τῶν ὄπλων τῆς δημοσίας δυνάμεως.

Ἡ μεγάλη καί πραγματικὴ ταινία τῆς Μετακομιδῆς τῆς σοροῦ τοῦ νεκροῦ Βασιλέως, ἢ ταινία τοῦ Πατέ, ἢ ταινία ἢ παιχθεῖσα εἰς τὸ Ἀττικὸν τῶν Ἀθηνῶν καί ἤδη παιζομένη εἰς τὰς Πάτρας, ὅπου παρήλασαν ὅλοι οἱ Πιπρινοὶ πρὸ αὐτῆς, φθάνει αὖριον εἰς τὸ Τσαμπαφύρη, ἀλλὰ συμπτώσεως τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος θὰ παιχθῆ μετὰ τὸ Πάσχα. Ἐκεῖ θὰ ἴδουν οἱ Συριακοὶ τοὺς εἰς Ἀθήνας γνωστοὺς καί φίλους εὐκρινέστατα ἐπὶ τῆς θθώνης, χάρις εἰς τὴν τελείαν ταινίαν Pathé.

Αὖριον Κυριακὴν 7 Ἀπριλίου ἢ βαρυπενθοῦσα οἰκογένεια τῆς τόσῃ προῶρος θανούσης Ἑλένης Μ. Ναύτη τελεῖ ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μκαρίας τῆς μεταστάσης ψυχῆς.

Συγκινητικώτατον ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος τὸ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου Ἑυαγγελίου Φιοράκη Μνημόσυνον, ἐν συρροῇ πυκνοῦ πλήθους συμπολιτῶν μας, τιμώντων τὴν συμπαθεστάτην μνήμην τῆς πολυτίμου ἐκεῖνης ὑπάρξεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Παρασκευῆς θέλουσιν ὀμιλῆσαι περὶ τῶν Παθῶν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν ἐν μὲν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὁ τόσον εὐαρέστως ἀκουόμενος πρωθιέρεὺς κ. Ἀλέξανδρος Αναργύρου, ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀναστάσεως ὁ εὐφραδέστατος ἱεροδιάκονος κ. Ἀλέξανδρος Ἀσημημίτης φοιτητῆς τῆς Θεολογίας.

Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐτελέσθη σήμερον σεμνὸν τὸ ἑξάμηνον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυτίμου ἐκεῖνου τῆς Ἐρμουπόλεως τέκνου, οὗ τόσῃ προῶρος ἐστερήθη ἢ λατρεύσασα αὐτὸ πόλις μας, τοῦ Κωνσταντίνου Ταροπινά, ὑπὸ τῶν θρηνοῦντων τὴν σκληρὰν αὐτοῦ στέρησιν τέκνον του, ἐν μεγίστῃ συρροῇ συμπολιτῶν μας πάσης τάξεως καί φύλου, τιμώντων τὴν μνήμην του καί θρηνοῦντων τὴν ἀπώλειάν του.

Αὖριον τελεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον τῶν αἰοδιμόων Ἐυεργετῶν τοῦ Ναοῦ Ἰωάννου καί Φαννῆς Μάνθου.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, ἵνα διέλθῃ τὰς ἑορτάς τοῦ Πάσχα παρὰ τῆ οἰκογενείᾳ του, ὁ πλήρης σφρίγους καί ὄλος καρδιά φίλατος μας κ. Κωνσταντῖνος Χριστοφορίδης ἐπιλοχίας τοῦ 7 Πεζ. Συντάγματος.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, λαβὼν δήμενον ἀναρρωτικὴν ἀδειαν, ὁ συμπολίτης μας κ. Μιχ. Γεωρ. Κουντούρης ἰατρός τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ὑπηρετῶν παρὰ τῷ θωρητικῷ «Σπέτσαι».

Ἀναχωρεῖ ἀπόψε εἰς Ἀθήνας, ληξάσης τῆς ἀδειας του, ὁ συμπολίτης μας κ. Δημήτριος Γ. Δασκαλάκης δεκανεὺς.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐπεδόθη τέλος ἡ ἀπάντησις τῶν Δυνάμεων εἰς τὴν τελευταίαν τῶν συμμάχων διακοίνωσιν, τὴν ἠμνηθεῖσαν ὡς νίκην τῆς Ἑλληνικῆς διπλωματίας καί ἧς ἀποτέλεσμα ἢ κατὰ τι προαγωγή τῶν Βουλγαρικῶν ἀξιώσεων, ἐνῶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις ἐξακολουθοῦν κρινόμεναι ὡς ἀπαράδεκτοι, συζητεῖται δὲ μόνον ποῖος ὁ ὡς ἀπαράδεκτος τρόπος τῆς, κατ’ ἀρχὴν δεκτικῆς γενομένης, περικοπῆς αὐτῶν.

Ἄλλὰ μήπως αὐτὴ αἴτη ἢ συμμαχία τῶν Βαλκανικῶν ἢ τὴν μητρότητα αὐταρχῶς ἀσμενίζει ἢ Ἑλληνικὴ διπλωματία, δὲν ἀπεδείχθη ὡς ἀπαράμιλλον ἔργον καί ἐπιτυχία τῆς Βουλγαρικῆς διπλωματίας καί δὲν ἀπέδειξε ἐδράσυχρονως, ὅτι ἢ Ἑλληνικὴ διπλωματία ἐδράσυχρονως, ἀληθῶς ἐπιζήλου, τῆς μοξατο μετὰ δεξιότητος,

ναδικῆς περιοστάσεως, τῆς δι’ Ἑλληνικῶν λογῶν καί θυσιῶν μεγαλύνσεως τῆς Βουλγαρίας εἰς βάρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ;

Ἡ Βουλγαρία λέγουσι δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν παρεχομένην αὐτῇ διὰ τῆς τελευταίας διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων γραμμὴν, ἀλλ’ ἀξιοῖ καί τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν στρατηγικῶν σημείων, δι’ ὧν, ὅτε παρουσιασθῆ ὁ εὐθεις πρὸς τι προξικότητα χρόνος, νὰ καταλάβῃ ἀμαχητὴ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καί πῶς ὄχι ; Μήπως δὲν ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς πάσας τὰς εὐνοίας τῶν ἰσχυρῶν καί τὰς εὐλογίας τῶν διπλωματικώτατων συμμάχων ;

Ἄν φαίνεται νὰ ἦσαν καί τόσοι τραγικά, ὅσον αἱ εὐφάνταστοι τῶν Ἀθηνῶν συνάδελφοι παρέστησαν τὰ ἐν Μεγίστῃ (Καστελλορίζῳ) συμβάντια, ἀφορμὴν λαβοῦσαι ἐν τοῦ ἀρχικῶς ἀτόχου μέτρου τῆς δι’ ἐπιτεταγμένου ἀτμοπλοίου ἀποστολῆς ἐνόπλων πρὸς προσάρτησιν νήσου, ἀλεχούσης τοῦ κέντρον τῶν ναυτικῶν ἡμῶν ἐπιχειρήσεων περὶ τὰ 500 μίλλια. Τίς ἄρα ὁ εἰσηγητῆς τῆς φαινής αὐτῆς ἰδέας ;

Ἄν νομίζουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις ἔμμοιροί τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὅτι εἶναι ἀρκετὰ τὰ ὅσα δι’ αὐτὸν γράφουσιν αὐταὶ μεγαλυνάγια, ὥστε νὰ θεωρῶσιν ὡς παρελκόντας καί νὰ μὴ μᾶς οεοβίωσιν ἔστιν ὅτε καί τοὺς διδυράμβους οὕς ψάλλουσι δι’ αὐτὸν οἱ διάφοροι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁμογενεῖς τιμηταί, διότι ὠδήγησε τὸ Ἑλληνικὸν κράτος εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ — κατὰ τὴν λίαν ἐμφαντικὴν ἔκφρασιν εἰς ἣν καταλήγει μεσητὴ πόνου ἐπιστολῆ τοῦ πατριωτικώτατου ἀντιστρατήγου κ. Γ. Κωνσταντινίδου — ἐξ οὗ δὲν ὠφελήθημεν, ὡς συμπεραίνουσι, καί ὀλίγα ; Οἱ διάφοροι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔμποροι καί π ρ α γ μ α τ ε υ τ α ἰ δυνατὸν νὰ κανονίζωσι τοὺς θανατοσμούς των με τοὺς πύχαις τῶν ἀγορῶν, οὗς ἡ τελευταία πολεμικὴ ἐπιχειρήσις μας ἀπέφερε, ἀλλ’ αὐτὸ εἶναι τὸ π ρ ο ο σ ι δ ι ἄ ζ ο ν εἰς τὰς σ κ έ π ε ρ ε ι ς τ ὶ ν π ρ α γ μ α τ ε υ τ ῶ ν ἢ καί τ ὶ ν κ ο υ ρ ο σ ἄ ρ ω ν τῆς ἄλλοτε, οὐχὶ ὅμως καί τῶν ἐπιδικωζόντων ἐθνικὰ ἰδεώδη καί τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν ἐθνῶν, εἰς ὧν τὴν ἐνδοξον χορείαν, ἀσμενίζομεν ἡμεῖς οἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἑλληνες, ὅτι ἄνηκει καί ἡ Ἑλλάς.

Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι αἱ δυνάμεις θὰ παρχωρήσωσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς εἰς τὴν Ρουμανίαν παραχωρουμένης Σιλιστορίας, τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Μιλάνου παρατηρεῖ, λίαν θρηδῶς, ὅτι τὰ διὰ τὴν Σιλιστορίαν ἀνταλλάγματα δεῖον νὰ βαρύνωσι τὴν Ρουμανίαν. Ἄλλ’ ἢ Θεσσαλονίκη εἶναι πόλις ἣν κατέχουσιν οἱ Ἑλληγες καί ἣν διεκδικοῦσιν οἱ Βούλγαροι, οὐδεμίαν ὁμως ἔχει σχέση πρὸς τὴν Ρουμανίαν.

Ἐδημοσιεύθη ἢ κατὰ τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ κ. Α. Ἐδταξίου, τῆς μόνης ἐν τῇ Βουλῇ οικονομολογικῆς αὐθειτείας, ες ἰδιαιτέρον φυλλάδιον καί τῆς βαρυσμηνίου ταύτης ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καί τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος ἀγορεύσεως, ἣς εἶδει ν’ ἀναγνωσθῆ παρ’ ὄλων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν διαύγειαν τῆς κρίσεως καί τὴν ἀπαράμιλλον δεξιοτητα μεθ’ ἧς τίθηται ἕκαστον ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του, ὡς ἀντελήφθημεν ἐξ ἀποσπασματος αὐτῆς δημοσιευομένης ἐν τῇ Πατρικῇ συναδέλφῳ «Πελοποννήσῳ», δὲν ἐφθασεν οὐδὲν φυλλάδιον εἰς Σύρον. Μήπως δὲν ὑπάρχει καί εἰς Σύρον ἑλληνικὸς λαὸς ἔχων ἀνάγκην νὰ φωτισθῆ ; Αὐτὸ μᾶς παρεῖδεν ὁ κ. Ἐδταξίας ;

Φαίνεται ὅτι αἱ Ἀδοστοϊταλικαὶ ἀντιζηλίας θὰ ἐκπλάσωσιν εἰς βάρους μας, διὰ τῆς περιοπολῆς τῶν Ἡπειρωτικῶν ὄρειων μας, διότι, ὡς λέγουσιν, ἢ Ἑλλάς καθισταμένη κροῖυ τοῦ μεταξὺ Κερκύρας καί Ἡπείρου πορθμοῦ, καί ὄχυροῦσα αὐτὸν, δεσπύζει τῆς Ἀδριατικῆς, κατ’ ὅσον, συμμαχοῦσα τυχὸν μετὰ τῆς Ἀδοστορίας, καθίστηται ἀχρηστον τὸν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ὀτράντου, ἀφοῦ ὁ Ἀδοστοριακὸς στόλος διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Κερκύρας θὰ κατήρχετο ἀνετόλητος εἰς τὴν Μεσόγειον, συμμαχοῦσα δὲ μετὰ τῆς Ἰταλίας θ’ ἀπέκλειε τὸν Ἀδοστοριακὸν στόλον ἐν τῷ Ἀδριατικῷ. Ταῦτα ἄ; λάβωσι καλῶς ἐπ’ ὄψιν οἱ ἀρμόδιοι, ὡς καί ποία ἔσεται ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ μέλλοντι ἀνδεξίως διεξαγάγη τὴν ἀρξαμένην ἤδη διπλωματικὴν ἐκστρατείαν πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπὸ τῶν νικηφόρων ὄπλων μας ἀνακτι, θεισῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Ἐπίκαιρος ὄρθοθεσί ἐν Ἡπείρῳ θὰ

μᾶς καταστήσῃ περιζητήτους συμμάχους καί θὰ μᾶς ἐκνώσῃ ν’ ἀνακτιώσωμεν καί τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς χώρας, τὴν πρὸς τὰς ὁποίας προέλασὶν μας ἀνέκοψαν τῶν ἰσχυρῶν αἱ ὑστερόβουλοι ἀντιζηλίας.

Ἐπετρόπη ἢ ἐν τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν ἀτελής εἰσαγωγή τῶν προϊόντων των εἰς τὸ Βασίλειον, ἐξαιρέσει 1) τῶν ἀλεύρων ἐν γένει καί τῶν προϊόντων τῆς φυραματοποιίας (μακαρόνια, πᾶσαι κ.λ.) 2) τῶν οἴνοπνευμάτων καί οἴνοπνευματωδῶν ποτῶν, 3) τοῦ ζύθου καί βύνης, 4) τῶν ἐκκομητικῶν ὀδῶν, 5) τοῦ καπνοῦ, κεκομμένου καί μὴ, σιγάρων καί σιγαρέτων, 6) τῶν ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων καί 7) τῶν δασικῶν προϊόντων.

Ἡ εἰς τὴν Κηρυναικὴν παραμένουσα Τουρκικὴ δύναμις, δι’ ἣν ἢ Ἰταλία κατέχει ὡς ἐνέχυρον τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἀνέρχεται εἰς 100 στρατιώτας καί 20 ἀξιωματικούς. Αἱ ἐκάστην δηλαδὴ δεκάδα τῶν ἀνδρῶν τούτου κρατεῖ μιαν νήσον ! Πάλιν καλά !

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὖριον Κυριακὴν 7 π. μ. τελοῦντες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς προσφιλοῦς μας

ΕΛΕΝΗΣ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην τῆς νὰ προσέλθωσι καί ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των μετὰ τῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 5 Ἀπριλίου 1913.

Ὁ σύζυγος	Τὰ τέκνα
Μιχαὴλ Γ. Ναύτης	Χριστίνα
	Γεώργιος

Οἱ ἀδελφοὶ

Μαρία Κάππαρη, Ἀθανάσιος Λαδοπούλος, Ἀναστασία Μαρινάκη, Ἐμμινουὴλ Λαδοπούλος, Ἰφιγένεια Πετροκοκκίνου, Ἀριστοτέλης Λαδοπούλος, Κωνσταντῖνος Λαδοπούλος, Μαρία Λαδοπούλου, Καίτη Λαδοπούλου, Γεώργιος Μαρινάκης, Θεόδωρος Πετροκοκκίνος, Στέφανος Ναύτης, Κ. Κ. Κοτζάνη

Οἱ ἀνεψιοὶ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μικρὸν ἀνακύπτουσαι τῆς ἐπὶ τῇ πληξάσῃ ἡμᾶς βαρεῖα συμφορᾷ ὀδύνης, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην, τὴν ἀπειρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἅπαντας ἐκείνους ὅσοι, τιμῶντες τὴν μνήμην του, προσῆλθον ἵνα ἐνώσωσι μετὰ τῶν ἡμετέρων καί τῶν τῆς ἐκκλησίας καί τὰς ἰδικὰς των εὐχὰς, κατὰ τὸ τελεσθὲν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν Μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ἁγίας ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου καί λατρευτοῦ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ μας.

Ἡ βαρυπενθοῦσα

Οἰκογένεια Φιοράκη

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ἐν τῇ ἔσοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἐχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀσετυλήνης καί ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφορία παρὰ τῷ κ. Ἀνδρ. Μπαλῆ.

Ἀπόψε εἰς τὸν Κινηματογράφον Πατέ ἐκπὸς τοῦ θυμασίου Προγράμματος, θὰ ἐπαναληφθῆ κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν ἢ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ταινία τῆς τραγωδίας τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας καί τῆς Δράμας.

Η ΑΝΑΙΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΟΙΞΙΣ

Κατὰ τὴν ἀνοιξιν, ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ πύ-
τα ἐν τῇ φύσει ἀνοθοῦσιν, ἡ ἀναίμια, ἡ φοβερὰ
αὕτη νόσος, ἣτις ἐὰν δὲν καταπολεμηθῇ καταλ-
λήλως ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέσματα, ἐκδηλοῦται
εἰς πλείστους νεανίδας. Ἡ ἀνωμαλία τὴν ὁποί-
αν αἰσθανόμεθα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς
ἀνοιξεως, ἀρκεῖ διὰ νὰ πόξενῆσθαι εἰς τὸν ὀρ-
γανισμόν, καὶ ἰδίᾳ τῶν λεπτοφυῶν νεανίδων,
δικτόφρους παθήσεις. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἡ
γρήσις τῶν Καταποτίων Πινῶν εἴνε εἰς πάντας
ὠφέλιμος, εἰς τὰς νεανίδας εἴνε ἔτι ὠφέλιμω-
τέρη καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὅπως ἰδιαίτε-
ρω συνιστᾶται εἰς αὐτάς.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερη φαρμακεία
πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία
Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμα-
κεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελο-
πουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν
Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πινῶν φέρουν ἐξωθεν
τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμα-
λάς καὶ Σια, ἔσθαι δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς γρή-
σεως ἐλληνιστί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς τὰ τακτικὰ τοῦ Συλλόγου Μέλη

Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 7, 26 καὶ 27 τοῦ
Καταστατικοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 ἀπο-
φάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖ-
ται ὁ Σύλλογος ἐν τῷ Καταστήματι τῆς
Σχολῆς εἰς τακτικὴν συνέλευσιν τῇ 15
Ἀπριλίου ε. ε. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 11
π. μ. ὅπως ἀποφασίσῃ.

Περὶ ἐγκρίσεως ἀπολογισμοῦ τοῦ 1912
καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1913 καὶ
περὶ ἀρχαιρεσιῶν.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 1 Ἀπριλίου 1913.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Γραμματεὺς
Ἄν. Παλασσασόπουλος Στ. Συνοδιῶς

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 115 φύλλου)

Ἡ ἀσκαπὸς περιπλήρησεν τοῦ ἡγχεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου. Ἦτοιμαζέτο νὰ ἐπα-
νέλθῃ εἰς τὸ παιδογεῖτον τοῦ κύρ Πουκτεῖν
ἔταν ὑψηλὴ τις σκιὰ, κάμπουσα γωνίαν πα-
λαιᾶς τινος πυρκαϊδεσίδου οἰκίας, ἐπερᾶνη
πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Ἀντώνιος ἔκχευεν ἐν ἄλμυ πρὸς
τὰ ὀπίσω, ἡ σκιὰ ἔστη.

- Τίς εἶ; ἠρώτησε τραχέως ὁ Ἀντώνιος.
- Ἠσύχασε ἀδελφέ! εἶμαι ἐγὼ, ὁ συ-
στρατιώτης σου, ὁ Γιάννης.
- Ἄ! σὺ εἶσαι;
- Ναί. Κάμνω ὅτι καὶ σὺ. Περιπατῶ.
- Δὲν νυτίζεις λοιπόν;
- Ὅπως καὶ σὺ. Ἦπικ κάμποσο καὶ ἔχω
ἀνάγκην νὰ ξεζυλισθῶ λιγάκι πρὶν πέσω στὰ
κρεβάτι.

Ὁ Γιάννης Μωγκᾶς ὠμίλει κατὰ τρόπον
ὄχι συνήθη εἰς αὐτόν. Αὐτός, ὁ συνήθως ἀπό-
τομος ὡς μολοσσὸς ἄγριος, ἐπετηδέυετο τόνον
φιλικῆς εὐθυμολογίας. Ὁ Ἀντώνιος δὲν ἔδωκε
προσῆχιν εἰς τὴν τοιαύτην μεταβολὴν καὶ ἐξη-
κολούθησε τὸν δρόμον του. Ἐν τούτοις, μάλισ
ἀπεχωρίσθη τοῦ ὄπλοφόρου ἐκείνου, κατελήθη
ἐκ νέου ὑπὸ τῶν ἀπαισιῶν προκισθημάτων του.

Εἰσελθὼν εἰς τὸ παιδογεῖτον εἶρε τὸν πνυδο-
χέκ λογαριάζοντα τὴν ἡμερησίαν ἐῖσπραξίν του.
Ἡ θάλασσα τῆς μεγάλης αἰθούσης διεπέδασε
κατὰ τι τὴν ἀγωνίαν του. Ἐπιε μετὰ τοῦ
πνυδοχέως ἐν ποιήριον ζινέβρας καὶ, πιστεύσας
ἐαυτὸν ἀπκλληγέντα τῶν προκισθημάτων του,
ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ἀλλὰ δὲν κα-
τεκλήθη. Ἐκκλήθη ἐπὶ τῆς κλίνης του καὶ
παραδόθη εἰς τὰς σκέψεις του. Αἴφνης τὸ ζοφε-
ρὸν προκισθημὰ του ἔλαβεν ὑπόστασιν. Δύο ὀ-
νόματ' ἀναποληθέντα συγχρόνως ἐφώτισαν τὸν

νοῦν του. Ἡ Λουσότη, ὁ Γιάννης Μωγκᾶς!
Πυθ διηυθύνετο ὁ ἐρυθροπρόσωπος ὄπλοφόρος;
Ὅταν τὸν συνῆντησε διηυθύνετο πρὸς ἄγουσαν
εἰς τὸν οἰκίσκον. Ὁ Γιάννης ἡγάπα τὴν Λου-
σότην, ὅλοι τὸ ἐγνώριζον. Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν
ἢ ἀνχωρήσῃ ἠθέλησε νὰ τὴν νυμφευθῇ, ἀφοῦ
ἐπὶ πολὺ τὴν ἠνώχλησε διὰ τῶν σκαίων ἐρω-
τικῶν ἐκδηλώσεών του.

Ἡ Βέρθα τὸν ἀπέκρουσε, γοῶν νὰ τῷ ἀπο-
κρύψῃ τὴν ἀπέχθειάν της. Τρὶς κατὰ τὸ διά-
στημα τῆς ἐστρατείας ἀπεπειράθη κατὰ κατὰ
τοῦ Ἀνδρέα. Αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀκόμη
ὁ Ἀντώνιος παρατήρησε μοχθηρὰ βλέμματα αὐ-
τοῦ διευθυνόμενα κατὰ τοῦ φίλου του καὶ τῆς
μνηστῆς του.

Πάντα ταῦτα διέδραμον ἀστραπηδῶν τοῦ
νοῦς του. Ἦνοιξε τὸ παράθυρόν του καὶ ἐξή-
τασε τὸν ὀρίζοντα. Τὸ πᾶν ἦτο ἡσυχὸν ἀνά
τὴν ἐξοχὴν.

Ὁ μικρὸς ποταμίσκος, ἐκύλιεν ἡσύχως τὰ
ὄβητά του, τὰ ἀργυρούμενα παρ' ἀσθενούς ἀ-
κτίνο; ὑπώρου σελήνης, δικηουμένων διὰ ρωγ-
μῆς τινος τῶν κλυπτόντων τὸν οὐρανὸν πα-
χέων νεφῶν. Μικρὴ κηδὼν ἐψάλλε ἐπὶ παχέος
ἀκινήτου δένδρου Ὁ Ἀντώνιος ἠτοιμαζέτο
νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρόν του καὶ νὰ ἀποδιώξῃ
τοὺς φόβους του, ἔταν ἀνεπαίσθητος ὀλόκληρον
τὸ εἶναι του. Ἡ ἔλαφρά αὐτᾶ ἔφερε μέχρις αὐ-
τοῦ τὴν ἀπομεικροστυμένην ἠγῶν μεγάλην κορυ-
γῆς. Ὁ φίλος τοῦ Ἀνδρέα ἐδράζετο τοῦ ζι-
φους του καὶ, περιζωσθεὶς αὐτὸ ἐν σπουδῇ, κα-
τῆλθε τὴν κλίμακα. Ὅλοι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ
ἐκοιμῶντο, ἐξήτησε ψηλαφητεὶ τὸν μόγλον τὸν
κλείοντα τὴν θύραν, ἠοίξεν αὐτὴν καὶ διηυθύν-
θη τρέγων πρὸς τὸν οἰκίσκον τῆς Λουσότης.

Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἔφθασε τὸν μικρὸν πε-
ρίβολον, ὅπου αἱ ὑψηλὰ ἀλκέκι ἐκλινον με-
λαγχολικῶς τὰς κεφαλὰς πρὸ τῶν κεκλεισμέ-
νων παραθύρων. Ἡ θύρα ἦτο ἡμιάνοικτος, ἀ-
φίνουσα νὰ διακρίνῃ διὰ τοῦ ἀνοίγματος τῆς
φῶς ἀσθενές. Ὄρθσε τὴν θύραν, τὸ δωμάτιον
ἦτο ἐν μεγίστη ἄρᾳ, τὸ ἱματιοφυλάκιον ἀ-
νοικτόν, τὰ καθίσματα ἀντετραμμένα καὶ εἰς
τὸ μέσον ἐξηπλοῦτο νεκρὰ καὶ ἡμίγονος ἡ νεὰ
κόρη, κρατοῦσα ἐν τῇ συνεσπασμένῃ χειρὶ τῆς
σφύρον καὶ φέρουσα εἰς τὸ στῆθος πληγὴν ἐξ
ἧς ἔρρεεν ἔτι ὀλίγον αἷμα. (ἀκολουθεῖ).

Ὁ Ἀντώνιος ἀρῆκε τρομερὸν βρυχηθῶν.
Ἐφόρευε τὴν μνηστῆν τοῦ φίλου του. Ἦτο
ὡς ἐάν ἐφόνευον τὴν ἰδικήν του. Ἐκίψεν ἐπὶ
τοῦ πτώματος. Ἐν τῷ πολέμῳ ἀπέκτισσε
ποιᾶν τινα πείραν περὶ τῶν πληγῶν καὶ τοῦ
θανάτου. Τὸ δύσμοιρον παιδίον ἦτο νεκρόν. Ἡ
καρδίκα, δικταχθεῖσα διὰ μαχαιρίας, ἐκχυσε νὰ
πέλῃ. καὶ οἱ δικταχθέντες ὀφθαλμοὶ ὑπὸ τὴν
φρίκην τῆς βραχείας ἀγωνίας εἶλον τὴν ὑεὶ ὠδὴ
λάμπριν τοῦ θανάτου. Μετέφερε τὴν Λουσότην
ἐπὶ τῆς κλίνης της, τῇ ἐκλείσεν εὐλαχῶς τοὺς
ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπέστρεψε δρομικῶς εἰς τὸ
χωρίον. (ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ Μεταξουργεῖον
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
πωλεῖται γνησία
Β Α Φ Η Ω Ω Ν
διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα,
γνησία, καθαρὰ ἀπὸ πάσης ἄλ-
λης βλαβεραῆς ὕλης καὶ ἐξ ἄ-
γνου κ ρ ε μ ε ξ ῖ ο υ συνισταμέ-
νη, διδεται μετὰ συνταγῆς ἐρ-
μηνευτικῆς.
Ὅλοι νὰ προμηθευθῆται ἐ-
φέτος ἀπ' αὐτὴν καὶ θὰ μείνη-
τε εὐχαριστημένοι, ὅπως πάν-
τοτε, διὰ τὴν ἀγνήν της ποιό-
τητα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶτον πάτωμα
τῆς ὀπισθεν τοῦ Γ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελι-
στρίας τῶν Καθολικῶν οἰκίας τοῦ κ. Ἀρ.
Σοφianoῦ ἀποτελούμενον ἐξ αἰθούσης, 5
δωματίων, μαγνητείου, κελλαρίων κλπ. μετὰ
δεξαμενῆς ὀμβρίου ὕδατος.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἱατρός,
καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν
Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ,, ΕΝ ΣΥΡΩ,
ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΑΜΑΣΦΙΡΗ
ΜΕΓΑΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΠΑΤΕ
Καθ' ἐκάστην ἑκτακτοὶ ταινία
ἐκ τοῦ
ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Σπεύσατε νὰ θαυμάσητε
ἔξοχα θεάματα.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑ
ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΑΛΑ
Θὰ εὑρητε στερεότητα, κομ-
ψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν
εἰς τὰ ὑποδήματά σας.
Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ
λίαν εἰλικρινεῖς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς
μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου,
σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὸ
κάτω μίαν αἰθυσαν καὶ ἀποχωρητήριον,
ὑδωρ ἀφθονον καὶ κήπον μὲ διάφορα καρ-
ποφόρα δένδρα. Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ
τὴν συνοικίαν Βαπόρια ἄνωθεν τῆς οἰκίας
τοῦ κ. Σαλαμπάση. Πληροφορίαι παρὰ
τῷ κ. Γεωργίῳ Α. Κοντιζᾶ.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ καινοῦ, ὅτι, διερχό-
μενος ἐντεῦθεν θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας
πρὸ ἡμῶν ὁ καθηγητὴς τῆς γλυπτικῆς τῆς
Ἀκαδημίας Τεργέστης κ. Joseph Previzrni.
Ὁ καλλιτέχνης οὗτος ἐπέξεργάσθη πολλὰ ἔρ-
γα ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑλλάδι
ὡς ἐν Ἀθήναις, Βόλῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Σμύρνῃ καὶ
ἀλλοχοῦ, ἐτιμῆθη δὲ καὶ εἰς πολλὰς εἰδικὰς
ἐκθέσεις. Ἐξοχα ἔργα τούτου κοσμοῦσι δημο-
σίαις αἰθούσαις, φιλικηρωπικὰ ἰδρύματα, κοιμη-
τήρια, πλατείας. Ὁ κ. Previzani δύναται
νὰ δεχθῇ σχετικὴν ἐργασίαν. Πληροφορίαι εἰς
τὴν διεύθυνσιν τῆς «Αὐγῆς»

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓ'ΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ
του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου.
Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρ-
μακείῳ κ. Ἰ. Μαγαλοῦ.

«ΕΦΘΑΣΕ»
ΡΑΚΙ ΜΑΣΤΙΧΙ ΚΑΛΑΜΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ
D. ZEPBA
ΕΝ ΚΑΑΛΜΑΙΣ
Πωλεῖται εἰς τὰ Οἰνοπωλεῖα
Ἰωάν. Φλώρου, Κ. Μπήλιου
καὶ Ν. Καραμπάση,

Ζητεῖται οἰκοκυρὰ
μεσηλιῆ ἀνευ ὑποχρεώσεων οἰκογενειακῶν,
πρὸς ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἀτό-
μου. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΟΥΖΟ ΤΥΡΝΑΒΟΥ
Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον
ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ
Ἐφθασε γνήσιον

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ